

Vol gas op zoek naar de ultieme kick

Door Stijn van Roij

Dinsdag 9 mei 2006 - ZANDVOORT – Het mogen dan amateur-coureurs zijn, racen nemen ze bloedserieus. Teambaas annex coureur Carlo Kuijer en rijder Raimondo Otting zijn het roerend met elkaar eens: „De Mini Cooper is een heerlijke raceauto.“

Afgelopen zondagochtend, circuitpark Zandvoort. Al vanaf 09.00 uur draaien tal van auto's hun rondjes over het zwarte asfaltlint in de duinen. De DNRT (Dutch National Racing Team, de organisatie achter verschillende laagdrempelige raceklassen, SvR), houdt een sponsordag. Vele genodigden staan uren in de rij om een rondje mee te mogen in BMW's, Volvo's en een groot aantal Mini Coopers. Vier van deze Mini's komen uit voor de renstal van teambaas Carlo Kuijer, een 33-jarige ondernemer uit 's-Gravenmoer. Deze auto's rijden in een Endurance Cup, een kampioenschap met lange afstands races. Naast het runnen van het team stapt Kuijer zelf ook graag als coureur in de auto. „Het mooie van Endurance-races is dat je echt leert rijden“, vertelt Kuijer. „Bij korte races over vijftien rondjes leer je alleen knallen. Als je daar een foutje maakt ben je verloren en is je weekend verpest. In de Cup waarin wij strijden, worden veel meer rondes gereden. Hierdoor is er meer ruimte om lijnen te zoeken, een pitstrategie uit te werken en een foutje ongedaan te maken. Wij rijden echt afstanden, dat is goed voor de ervaring.“

Kuijer staat aan de leiding van een jong team met vier auto's en vier rijders. Hij is zelf pas kort actief in de autosport en ook zijn rijders zijn veelal beginners. Zijn fanatisme wordt er niet minder om. „Vorig jaar ben ik begonnen met maar één auto. Dit beviel echter zo goed, dat we dit jaar al meerijden met vier auto's. Ik zit eraan te denken om een complete Mini Cup op te zetten. Dan zouden we dus los van de andere klassen van de DNRT kunnen rijden. Ik denk dat wij heel goed tijdens de vrije uurtjes op A-evenementen (evenementen waar de belangrijkste Nederlandse raceklassen aan de start verschijnen, SvR) kunnen rijden. Om jonge, onervaren coureurs een kans te bieden in de racerij hanteren wij het 'arrive and drive'-systeem. Voor zesduizend euro kan een coureur een jaar lang bij ons rijden. Een ideale en laagdrempelige manier om met racen te beginnen. Ik vind het mooi om deze jongens een kans te geven in de autosport.“

Een van die beginnende coureurs is Bredanaar Raimondo Otting (30), in het dagelijks leven autoverkoper. „Carlo was een van mijn klanten bij mijn vorige werkgever. Het team is eigenlijk als een geintje tussen ons ontstaan. Het is allemaal heel snel gegaan. Twee weken nadat ik mijn racelicentie gehaald had, stond ik al aan de start van mijn eerste wedstrijd.“

Bij het project van Kuijer en consorten is de ervaren coureur Jeroen Reijntjens uit Raamsdonksveer betrokken. Naast coureur fungeert hij ook als een soort leermeester voor de overige rijders. „Jeroen was aan het begin zo'n twaalf seconden per ronde sneller. Inmiddels heb ik dit gat weten terug te brengen tot twee seconden. Ik en ook de andere beginners leren heel veel van Jeroen. Na iedere training krijgen we een uitdraai met alle technische data erop. Ik kan dan de punten waarop ik rem en gas geef, vergelijken met hem om zo mijn tijden te verbeteren“, spreekt Otting gedreven. „Daarnaast probeer ik in de week voor de race de lay-

out van het circuit te kennen door te racespellen te spelen op de playstation.“

Ook Kuijer ziet zijn rijstijl gedurende de weekenden verbeteren. „Het leuke aan het rijden in deze klasse is de onderlinge strijd. Ik vind competitie ook belangrijker dan snelheid.“ De jonge teambaas spreekt als een kind in een snoepwinkel als het gaat over zijn auto's. „De Mini is een perfecte circuitauto. Rondjes maken in deze auto is heerlijk. Echt aan alles voel je dat hij geschikt is voor circuitgebruik. Hij ligt echt geweldig goed op de weg.“

Ook Otting geniet met volle teugen van het rijden. „De eerste keer over het rechte stuk is leuk. Maar na een aantal malen rechtuit hard rijden is daar de fun af. De grootste kick krijg ik van het bochtenwerk. Dat vind ik echt het mooiste aan racen. Met honderdtachtig aan het eind van het rechte stuk vol in de remmen gaan op honderd meter van de bocht. Niet eerder, want dat kost tijd; rem je later, dan ben je 'm kwijt. Dan insturen en daarna weer vol uitaccelereren en op naar de volgende bocht.“

